

Bloedstollende pret

~

24/01/2009

Onze allen bekende Frank Deboosere, voor de één al een betere vriend dan voor de andere, voorspelde niet veel goeds. Ware het niet dat er een 'kanaalrat' op ons af kwam. Bijten doet dat beestje niet, wel vooral veel regen en een stevige wind meebrengen. Woensdag begon alles met lichte regen. Donderdag regende het al wat harder, en vrijdag kwamen we in het heetst van de strijd te zitten: hevige regenbuien, gepaard gaande met rukwinden tot 90 km/u. De buitenwerkers onder ons zullen het geweten hebben! Maaaaaar bij dit alles ging er in de loop van de week al bij enkelen een lichtje branden. Misschien kunnen we ons zaterdag uitleven op één van de Ardense beekjes???

Zoals altijd, vrijdagavond iedereen op post voor de wekelijkse 'zwemlessen'. Alvorens te vertrekken werden nog even de waterstanden op internet nagekeken en opgeslagen in onze bovenkamer. Al snel werd duidelijk wie de enthousiastelingen waren. Lustig werd er over en weer gedebatteerd wat er binnen onze marge lag en welke rivier dus ons slachtoffer zou worden. Of worden wij nu net het slacht-offer van de rivier... Nog snel even testen hoe het nu weer aanvoelt om in een bootje te zitten. Zelfs Tim kon dat gele schip niet doelloos aan de kant laten liggen. Gelukkig voor ons begint de temperatuur van het water in het zwembad stilaan deze van buiten te benaderen. Waar het vroeger pas schrikken was in de Ardennen van het 'warme' water, begint nu de acclimatisatie aan het koude water vrijdagavond al.

In de club aangekomen stond Björn op ons te wachten. Die had die dag al genoeg water gezien. Trop is te veel en teveel is trop, dus zwemmen zou er over geweest zijn. Samen met hem werd volgend plan uitgewerkt: om 8.30u vertrekken richting Hoge Venen, om daar als opwarmertje de boven-Hoëgne te doen en vervolgens als we goed en wel wakker zijn, het middenstuk. Nu nog het doorwinterd koppel Dirk en Riet op de hoogte brengen. Gezien onze postduif haar weg in het donker zou verliezen, werden zij per gsm en mail op de hoogte gebracht.

Nog niet goed wakker zijnde en geconfronteerd worden met een waterstand die reeds onder de minimumpeil stond, weerklinkt de ontgoocheling al snel door de woonkamer (zachtjes uitgedrukt). Gelukkig deden niet alle riviertjes mee aan deze 'cirque'. Ieder ruim op tijd op de club zijnde, konden we de rit al voor 8.30u aanvatten. In plaats van ons zuidoostelijk te verplaatsen, werd het in zuidelijke richting naar de boven-Lesse, met twee wagens en 6 SKK'ers. Zo goed als hij is, had Tim een ruim assortiment koffiekoeken gekocht. Zowel bakker tevreden, als wij ook tevreden!

Eens van de autosnelweg af, bleek al snel dat de Lesse met zijn omliggende weien te kampen had met voldoende water. Eens bij de aankomstplaats was het omkleden geblazen en zo snel mogelijk vertrekken met de bus van Dirk, want het was bibbbbbbber koud. Nog een hap in de mond, want we weten dat je een warme frituur aan de Lesse niet tegen komt.

Met een plons in het water vatten we de tocht aan, weliswaar niet als enige groep natuurlijk. Onmiddellijk wordt het keerwater uitgetest en ook het volgende, en het volgende en .... Toch

lijken deze plaatsen soms verdacht veel op elkaar, al ondervinden sommigen dat het keerwater soms te laat komt, of die boom te vroeg.

Langzaam aan worden de handjes wat kouder en steken de blaren de kop op. -> Er wordt dus te weinig gevaren, of het regent nog te weinig in België. ;o)

Van te weinig water kan er geen sprake zijn. Ondiepe plaatsen zijn niet te vinden.

Als de boten hebben afgezien, zal het zeker aan het manneke zelf gelegen hebben.

Op bomen stoten we wel eens af en toe. Zeker als er een groep kajakkers aan de kant staat te zien, kan het wel gebeuren dat er een licht versperde toestand op ons wacht. De eerste van ons, Koen, gaat vlotjes over de twee boomstammetjes heen (het geheim van het naar bovenstaande puntje), de tweede (Björn) heeft al prijs en hangt midden tussen de twee in, Riet volgt en kan rekenen op de hulp van Björn. Tim toont Björn hoe het wel moet en gaat helpen. Björn weet zich uit deze benarde positie te redden door een rolletje over de stammen heen. Op Mava mania, zou hij punten scoren !!

Ondertussen kleeft Dirk al ergens voordien tegen een paar bomen en besluit Norbert wijselijk over te dragen. Spektakel voor de toeschouwers, gevroet voor deze zes koppige bemanning.

Plots veel lawaai, komende van de achtervolgende groep. Zwemmer gesignaleerd en boot op de dool. SKK paraat en de klus werd geklaard. Maar blijkbaar in tijden van crisis moet een 'dankjewel' ook veel kosten, Björn wacht er nog op.

Even verder laat een rapelletje ons toe wat te spelen. Veilig en wel, voldoende diep voor te eskimoteren en toch hevig genoeg om een halve looping te maken (ongewild natuurlijk).

Een verblokt stukje testte even de vaardigheden. Al vond Norbert het fijner om er als een speer van door te gaan, 5 keerwaters links te laten liggen en uit te komen op een rustiger stukje, om daar op de groep te wachten. Gelukkig kende zijn zoon nog enige verantwoordelijkheidszin en wees hem op zijn plichten ; o)

Niet veel later komt een stuurloze kajak aandobberen. Man over boort en peddel al snel opgevist. Eens zijn 'Overflow' onder controle was het wachten op het baasje zelf. Norbert kwam rustig, op zijn gemak, aanwandelen. Hij kreeg al snel een teken dat hij er spoed mocht achter zetten.

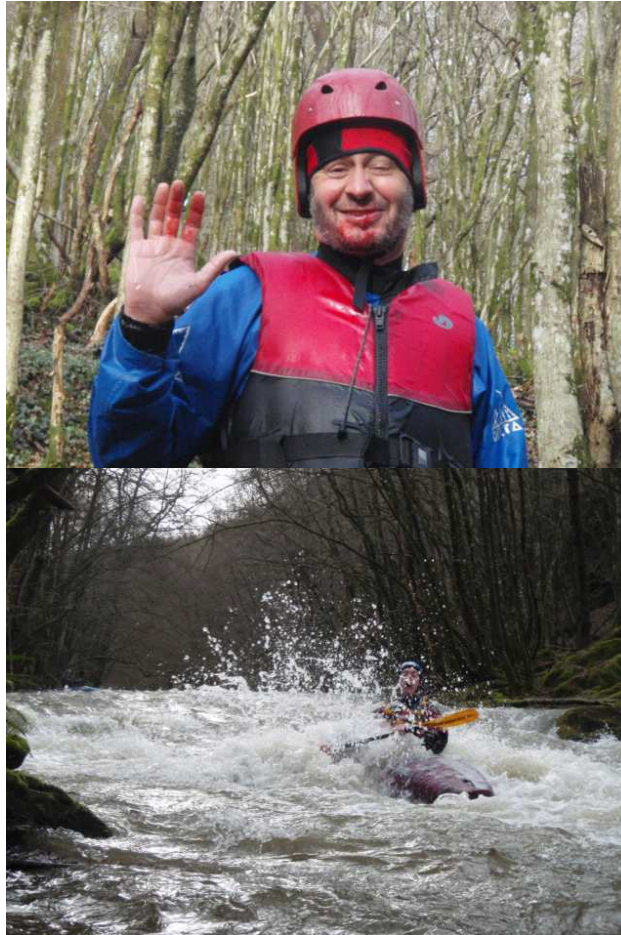
Als hij bij ons toe kwam, werd een bebloede kin of ook wel rode baard aangetroffen. Was daar iets in het bos gebeurd? Wat er gebeurde was voor ons niet duidelijk, laat staan het motief. Wel wisten we al snel dat het ging om een opengesprongen lip.

De 'gouden draad van tante Kaat' hadden we toch niet bij, dus hij moest zo maar verder. Een zacht rotsje tekende die harde man, in een ondiep stukje water. Dit was eerst de enige denkpiste, tot het verhaal boven kwam dat Riet hier voor iets zou tussen zitten... Zo heeft ieder zijn versie van de feiten. Waar ligt nu de waarheid?

Maar als deze laatste zou kloppen, heeft ze wel RAAK geslagen!

Getuigenissen zijn nog steeds welkom, dit helpt de onderzoekers het mysterie op te lossen. Uw anonimiteit wordt verzekerd!

Al snel kwamen de grapjes boven water: *was een plastisch chirurg te duur en dan zal er zeker geen mos gestaan hebben op die rots*, kreeg hij snel om de oren gegoooid. Maar de kers op de taart viel thuis, door moeder de vrouw: 'je weet toch dat papa een doe-het-zelver-is'.

Ook op het water wordt er gedacht aan het nageslacht. Of daar dacht Björn op tijd en stond toch aan. Iedereen wachten, hij ging al even verder om wat sfeerbeelden te maken. Druppelsgewijs afdalen en lachen naar het vogeltje was de boodschap. Kortelings daarna komt de groep aan bij de 'Virée Jaiffe'. Ook hier wordt de kodak bovengehaald. Björn en Tim vaarden hem volgens een S-vormig traject af, zoals het hoort. De anderen verkozen een shortcut te doen, recht naar beneden. Bij de éne liep dit al wat sierlijker af dan bij de andere. Norbert wist natuurlijk dat er gefilmd werd. Was dit dan toeval, of dacht hij al aan zijn carrière na het kajakken? Meer dan een paar golfjes volgden er na deze passage niet meer. Veel te vroeg komt het eindpunt dichterbij. Wie dacht dat hij snel aan de thee met rum zou zitten, had het mis. Uit het bootje geraken kostte meer moeite dan de ganse tocht samen. Ik heb enkele pezen horen kraken ; o)

Naar al oude traditie volgde een evaluatie van de tocht in Redu. Voor de één was dit zijn wonden ontsmetten, voor de ander was dit een boterhammeke of 2. Moe en voldaan werd er in de auto's gestapt. Al dromend over ons volgend avontuur kwam Schoten plots heel dichtbij.

~

Koen